14/02/2022

Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου στα Κύμινα Θεσσαλονίκης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Μνημόσυνο για τους κοιμηθέντες ενορίτες του παρελθόντος έτους και σύναξη νέων ζευγαριών της ενορίας

Την Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου, 13 Φεβρουαρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Κυμίνων με την ευκαιρία της επικειμένης εορτής του Αγίου Ανθίμου του εν Χίῳ και τέλεσε μνημόσυνο των κοιμηθέντων κατά το παρελθόν έτος ενοριτών.

Κατά τη διάρκεια της θείας Λειτουργίας τέθηκε σε προσκύνηση τεμάχιο του ιερού λειψάνου του Αγίου Ανθίμου της Χίου, ο οποίος τιμάται ιδιαιτέρως τα τελευταία χρόνια στην ενορία.

Μετά τη θεία Λειτουργία ο Σεβασμιώτατος παρέστη στη σύναξη των νέων ζευγαριών της ενορίας, που παντρεύτηκαν το παρελθόν έτος, ευλόγησε τη βασιλόπιτα και ευχήθηκε πατρικά στα νέα ζευγάρια, προτρέποντάς τα να έχουν ως πρότυπο τους εορταζομένους σήμερα συνεργάτες του Αποστόλου Παύλου Αγίους Ακύλα και Πρίσκιλλα, οι οποίοι, όπως τόνισε, θα πρέπει να αποτελούν πρότυπο για κάθε ορθόδοξο ζευγάρι, ενώ συνεχάρη και τον δραστήριο προϊστάμενο της ενορίας των Κυμίνων π. Χρήστο Αιγίδη και τους συνεργάτες του για το σπουδαίο έργο που επιτελούν.

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Βεροίας

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του κατά την Θεία Λειτουργία ανέφερε μεταξύ άλλων: «Σύ δέ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καί ἐπι-στώθης, εἰδώς παρά τίνος ἔμαθες».

Στόν μαθητή του Τιμόθεο ἀπευ-θύνεται στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπό-στολος Παῦλος. Τόν γνωρίζει ἀπό μικρό παιδί, καί ὅπως παλαι-ό-τερα, ὅταν ἦταν κοντά του, τόν συμβούλευε καί τόν καθοδηγοῦσε στή ζωή του, ἔτσι καί τώρα πού μεγάλωσε συνεχίζει νά τόν κατευ-θύ-νει μέ τίς ἐπιστολές του.

Οἱ συμβουλές ὅμως τοῦ ἀποστό-λου Παύλου πρός τόν ἀπόστολο Τιμόθεο δέν ἰσχύουν μόνο γι᾽ αὐ-τόν, ἰσχύουν καί γιά κάθε χριστια-νό σέ ὅλες τίς ἐποχές, γιατί ὁ λόγος τοῦ ἀποστόλου εἶναι λόγος θεό-πνευ-στος καί ἑπομένως διαχρονι-κός καί ἀληθινός.

Ἀνάμεσα, λοιπόν, στά πολλά πού συστήνει στόν μαθητή του ὁ ἀπό-στολος Παῦλος, συστήνει καί στήν σταθερότητα στήν πίστη καί στή διδασκαλία του.

Θά ὑπάρξουν, λέγει, πολλοί ἄν-θρω-ποι, «πονηροί καί γόητες», ἄν-θρωποι οἱ ὁποῖοι θά ἐμμένουν στήν ἁμαρτία καί στό κακό καί μάλιστα θά τό παρουσιάζουν ὡς ἀγαθό καί θά προσπαθοῦν νά ἐπιβληθοῦν μέ αὐτό καί νά ἀναδειχθοῦν καί νά παρασύρουν καί ἄλλους ἀνθρώ-πους, ἔτσι ὥστε νά ἐνισχύσουν τή θέση τους καί νά

αὐξήσουν τή δύ-ναμή τους, συχνά καί μέ ὕπουλους τρόπους καί μέσα.

Προφητικός ὁ λόγος τοῦ ἀπο-στό-λου. Γιατί ποιός ἀμφιβάλλει ὅτι σέ κάθε ἐποχή ἐμφανίζονται ἄνθρω-ποι «πονηροί καί γόητες» μέ διά-φο-ρες μορφές πού προσπαθοῦν νά ἀπομακρύνουν τούς ἀνθρώπους ἀπό τήν Ἐκκλησία καί νά ὑποκλέ-ψουν ψυχές. Ἄλλοτε σπέρνοντας ἀμφιβολίες καί ἀμφισβητήσεις γιά τήν ἀλήθεια τῆς Ὀρθοδόξου πίστε-ως, ἄλλοτε συκοφαντώντας τήν Ἐκκλησία καί τούς κληρικούς της, ἄλλοτε παρουσιάζοντας τά δικά τους πιστεύω ὡς διδασκαλία τῆς Ἐκ-κλησίας, καί ἄλλοτε πάλι δια-φη-μίζοντας τήν ἐλευθεριότητα τῶν ἠθῶν, τήν ἀγάπη πρός τήν ὕλη καί τά ἐπίγεια ἀγαθά, τήν ἄνεση καί τήν καλοπέραση.

Ὅλοι αὐτοί εἶναι πονηροί, γιατί ἐπιδιώκουν νά ἐξαπατήσουν τούς πιστούς, ἀλλά καί γόητες, γιατί τό κακό καί ἡ ἁμαρτία, καθώς συνδέ-εται μέ τόν δημιουργό τῆς ἀπάτης, τόν διάβολο, σαγηνεύει τούς ἀν-θρώ-πους καί τούς κάνει νά νομί-ζουν ὅτι εἶναι κάτι καλό καί νά τό ἀκολουθοῦν.

Καί ἄς μήν πιστεύσει κανείς ὅτι δέν κινδυνεύει νά παρασυρθεῖ. Ὅλοι κινδυνεύουμε, γι᾽ αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος προειδοποιεῖ ἀκόμη καί τόν μαθητή του Τιμό-θεο, πού τόν γνωρίζει ἀπό μικρό καί γνωρίζει τή σταθερότητά του στήν πίστη, νά μείνει ἑδραῖος καί ἀμετακίνητος σέ ὅσα ἔμαθε καί διδάχθηκε ἀπό τόν ἴδιο καί γιά τήν ἀλήθεια τῶν ὁποίων βεβαιώθηκε.

«Σύ δέ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καί ἐπι-στώθης», τοῦ λέει. Μεῖνε σταθερός σέ ὅσα διδάχθηκες, σέ ὅσα ἔμαθες, καί μήν θελήσεις νά μετακινήθεῖς ἀπό αὐτά. Μήν θελήσεις νά δοκι-μά-σεις ὅσα μπορεῖ νά φαίνονται γοη-τευτικά καί ἑλκυστικά. Μήν θελήσεις νά ἀκολουθήσεις ἀνθρώ-πους «πονηρούς καί γόητες».

Καί ὁ ἀπόστολος Τιμόθεος ἔμεινε ὄντως σταθερός σέ ὅσα ἔμαθε ἀπό τόν ἀπόστολο Παῦλο, ὅπως στα-θε-ροί ἔμειναν καί οἱ ἄλλοι δύο μα-θητές τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀπο-στό-λου, τούς ὁποίους ἑορτάζει καί τιμᾶ σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας, οἱ ἅγιοι Ἀκύλας καί Πρίσκιλλα, τό ζευγάρι τῶν χριστιανῶν συνερ-γα-τῶν τοῦ ἀποστόλου Παύλου στήν Κόρινθο.

Τό ἴδιο ἔκανε ὅμως καί ὁ νεότερος ὅσιος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ὅσιος Ἄνθιμος ὁ ἐν Χίῳ, τοῦ ὁποίου τή μνήμη τελοῦμε μεθαύριο καί σή-με-ρα ἔχουμε τήν εὐλογία νά προ-σκυ-νοῦμε ἀπότμημα τοῦ ἱεροῦ λειψά-νου του. Ἔμεινε πιστός σέ ὅσα δι-δά--χθηκε ἀπό τούς εὐσεβεῖς γονεῖς του, πού τόν ἀνέθρεψαν «ἐν παι-δείᾳ καί νουθεσίᾳ Κυρίου» σέ χρόνια δύσκολα, σέ ἐποχή πού ἡ Χίος ἦταν σκλαβωμένη στούς Τούρ-κους, καί αὐ-τά ἀποτέλεσαν τό θεμέλιο γιά τή με-τέπειτα πνευμα-τική καί ἀσκη-τι-κή του πορεία πού τόν ὁδήγησε στήν ἁγιότητα.

Αὐτό πρέπει νά κάνουμε καί ἐμεῖς σήμερα, ἐποχή κατά τήν ὁποία ἔχουν πληθυνθεῖ

οἱ πονηροί καί γόητες ἄνθρωποι ὄχι μόνο στόν κόσμο ἀλλά, δυστυχῶς, κάποιες φορές καί μέσα στήν Ἐκκλησία, ἄν-θρωποι πού πρεσβεύουν ἀλλό-τριες διδασκαλίες ἀπό αὐτές πού διδάσκει ἡ Ἐκκλησία μας, ἡ ὁποία φυλάσσει ἀκαινοτόμητη τήν παρά-δοση τῶν πατέρων καί τῶν ἁγίων της.

Ἄς κλείνουμε τά αὐτιά μας στίς σειρῆνες τοῦ κόσμου καί ἄς μήν τίς ἀφήνουμε νά μᾶς παρασύρουν σέ ἐπικίνδυνες ἀτραπούς γιά τή ζωή καί τή σωτηρία μας. Ἄς κλείνουμε τά αὐτιά μας καί στίς φωνές καί τούς λογισμούς πού ἀκούονται κά-ποιες φορές μέσα μας καί προσπα-θοῦν νά μᾶς παρασύρουν σέ ἐπιλο-γές πού φαίνονται εὐσεβεῖς καί θεοφιλεῖς, στήν πραγματικότητα ὅμως εἶναι ἐγωιστικές καί ἀργά ἤ γρήγορα θά μᾶς ὁδηγήσουν στήν πτώση, ὅπως συνέβη μέ τόν Φαρι-σαῖο τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς παραβολῆς, ὁ ὁποῖος παρότι νόμιζε ὅτι ἡ ζωή πού ἔκανε ἦταν ζωή εὐ-σε-βείας, ζωή σύμφωνη μέ τίς ἐντο-λές τοῦ Θεοῦ καί ἐπομένως εὐάρε-στη, ὁ ἐγωισμός του τόν ὁδήγησε στήν καύχηση ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί στήν κατάκριση τοῦ ἁμαρτω-λοῦ τελώνου, πού τελικά ἦταν ἐκεῖ-νος ὁ ὁποῖος δικαιώθηκε ἀπό τόν Θεό.

Γι᾽ αὐτό ἄς ἔχουμε πάντοτε κατά νοῦ τήν προτροπή τοῦ ἀποστόλου Παύλου «σύ δέ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καί ἐπιστώθης» καί ἄς παραμέ-νου-με σταθεροί στήν πίστη μας καί στήν Ἐκκλησία καί ἄς προσπα-θοῦ-με νά καθοδηγοῦμε καί τά παιδιά καί τούς νέους μας σέ αὐτήν, διότι ἡ πίστη καί ἡ ἑνότητά μας μέ τήν Ἐκκλησία εἶναι ὁ μόνος ἀσφαλής δρόμος γιά τή σωτηρία μας.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK